

Allereerst is het gunstig dat de hoeveelheid P₂O₅ dat meetelt voor de P-norm verlaagd wordt. Een aantal genoemde vaste mestsoorten hebben ook geen eenjarige landbouwkundige P-werking van 100%. Dat was tot nu toe discriminerend t.o.v. compost waar wel een P-vrije voet gehanteerd werd.

De voorgestelde uitwerking van de maximale gift met diverse voorbeelden laat echter zien dat dit de administratieve last enorm verhoogd! De systematiek van de gebruiksnormen wordt op (gewas)perceel niveau berekend, maar is uiteindelijk een bedrijfsnorm. Zeker bij de krappe P-normen in het zuidwestelijk kleigebied zal de akkerbouwer de meststoffen zo efficiënt mogelijk voor het gewas inzetten. Dus met zo minimaal mogelijk verlies. Het voordeel van vaste OS-rijke meststoffen is dat N-org en P-org redelijk stabiele vormen zijn met veel minder milieurisico dan direct beschikbare Nm. De noodzaak voor een maximale gift per perceel te hanteren is er vanuit milieukundig opzicht niet tot nauwelijks.

Bij de akkerbouw op kleigrond is het praktisch niet mogelijk om jaarlijks organische mest uit te rijden. Het is gebruikelijk om de P- en K-behoefte aardappel van organische mest te voorzien. Meestal in de graanstoppel toegepast met bijv. 20 ton geitenstalmest + ca. 5 ton compost (afdeklaag tijdens opslag op perceel). Naast voornoemde toepassing is het ook praktisch niet mogelijk om met de stalmeststrooier lagere giften te verspreiden. Met 5 kg P₂O₅ per ton geitenmest wordt er al 100 kg P₂O₅/ha gegeven. Dat zou met de voorgestelde regeling alleen bij P-arm mogen.

Een maximering van de P-gift per perceel is ook bij een combinatie met drijfmest enorm gevoelig voor normoverschrijding. In de praktijk wordt veelal een gematigde drijfmestgift toegepast om de groenbemester van N te voorzien. Daarnaast vraagt ook bij het achterlaten van stro de omzetting hiervan extra N. Belangrijk dus om de investering van organische stof in de bodem te laten slagen en daarvoor drijfmest toe te passen met meer direct beschikbare N(m) t.o.v. vaste mest (relatief meer Norg). Veelal is de samenstelling van de drijfmest echter alleen globaal bekend en wat te doen als er enkele kg P₂O₅ boven de maximale norm per perceel is toegediend? Ook bij vloeibare (drijf) mest geldt overigens dat praktisch de gift minimaal 20 ton/ha moet zijn.

Een maximale inzet per perceel is mijns inziens overbodig en praktisch ook niet uitvoerbaar.